

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Ursache Petru,
judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Nicolaev Ghenadie, Moraru Petru,
a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către
procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Bodareu Octavian, prin care
se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2016,
în cauza penală privindu-l pe

Iablonschi Vasili Vasili, născut la 18 iulie 1971,
originar și domiciliat în or. Cupcini, str. Mateevici 1, ap. 1.

**Datele referitoare la termenul de examinare a
cauzei:**

1. 07.03.2014 - 31.10.2014 (prima instanță);
2. 26.11.2015 - 29.04.2015 (instanța de apel);
3. 20.07.2015 - 03.11.2015 (instanța de recurs ordinar);
4. 11.12.2015 - 10.03.2016 (instanța de apel);
5. 21.07.2016 - 17.01.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții
Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 31 octombrie 2014, Iablonschi Vasili a fost
achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal,
din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Iablonschi Vasili este
învinuit că prin hotărârea instanței de judecată din 26.05.2011 s-a dispus încasarea de la
el, în beneficiul cet. Paladiciuc Elena a datoriei în mărime de 3000 dolari SUA, cu
recalcularea în valută națională la momentul executării hotărârii, dobânda în sumă de
9720 lei și a taxei de stat în sumă de 1750 lei, eschivându-se de la executarea hotărârii
instanței de judecată.

Astfel, pentru neexecutarea hotărârii instanței de judecată față de Iablonschi V. a
fost pornită procedura contravențională în baza art. 318 Cod contravențional, prin care
la 26.11.2012, conform hotărârii instanței de judecată Edineț, fiindu-i aplicată

sanctiunea contravențională în mărime de 50 unități convenționale.

Conform învinuirii aduse, după aplicarea sancțiunii contravenționale și până în prezent Iablonschi V., având venituri, intenționat a refuzat achitarea datoriei în cauză, a taxei de stat, supuse spre executare conform hotărârii instanței de judecată Edineț din 26.05.2011, astfel eschivându-se de la executarea hotărârii instanței de judecată.

Inculpatul a fost pus sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal - neexecutarea hotărârii instanței de judecată, adică neexecutarea intenționată și eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată, faptă comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale.

Instanța de fond analizând componența infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal prin prisma faptei incriminate inculpatului Iablonschi Vasili a constatat, că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii și din aceste considerente prin sentința din 31.10.2014 instanța 1-a achitat pe Iablonschi Vasili de sub învinuirea formulată în rechizitoriu.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri :

- procurorul Gheras Corneliu, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 320 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat că la emiterea sentinței de achitare, instanța a luat ca bază declarațiile inculpatului, neapreciind probele prezentate de acuzare.

Vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită prin probele administrate.

Potrivit declarațiilor martorilor Buruian V., Buruian M., Ivasiuc N., Ivasiuc I., Cuței T., inculpatul de mai mulți ani activează pe bază de patentă și realizează pește la piața orașenească Edineț.

Martorii Buruian M. și Buruian V. au indicat că au participat la scoaterea peștelui din iazul arendat, fiind vândut la piața din Edineț. Instanța de judecată eronat a apreciat declarațiile martorului Chișca V.

- partea vătămată Paladiciuc Vladimir, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 320 alin. (1) Cod penal la amendă, cu dispunerea încasării prejudiciului material și moral.

Apelantul în cererea sa a indicat că vinovăția inculpatului este dovedită prin probele administrate. Instanța de judecată nu a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

În rezultatul acțiunilor ilegale din partea inculpatului, a suportat și un prejudiciu moral exprimat prin suferințe psihice, stare de stres și neliniște, sentiment de frustrare, nedreptate, pe care îl apreciază la suma de 50.000 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 aprilie 2015, apelul procurorului Gheras Corneliu și apelul părții vătămate Paladiciuc Vladimir au fost

admise, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, după cum urmează :

Iablonschi Vasili Vasili a fost declarat vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 u.c., ce constituie 4000 lei.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că este dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, în sens că el, deținând calitatea de debitor în procedura de executare nr. 143-252/11 din 01.09.2011 în mod intenționat nu execută și se eschivează de la executarea hotărârii judecătorești nr. 2-86 din 26.05.2011, fiind sancționat contravențional prin hotărârea judecătorei nr. 4- 5/12 din 26.11.2012.

Instanța de fond nu a ținut cont că în perioada anilor 2010-2012 inculpatul a achitat datoria față de instituția financiară în mărime de 105.000 lei, pe când în perioada anilor 2011-2015 a achitat față de Paladiciuc E. o sumă în jurul a 4000 lei, aflându-se în aceeași situație financiară și familială.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Marcu Victor, prin care a solicitat casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că concluziile instanței de apel nu corespund circumstanțelor cauzei, fapt care s-a soldat cu o soluționare eronată. Inculpatul a explicat că nu se eschivează de la executarea hotărârii de judecată, dar plătește regulat, ceea ce se confirmă prin chitanțele anexate la cauză. Faptul că execută hotărârea de judecată în rate este motivat prin aceea că are la întreținere 2 copii minori, soția a părăsit familia și el întreține copiii material. Venitul pe care îl are este mic pentru a acoperi și a plăti integral datoria lui Paladiciuc E., cu atât mai mult că a avut credite nerambursate la bancă. În executarea hotărârii de judecată o confirmare a intenției de a achita datoria este că executorul nu valorifică înstrăinarea apartamentului nr. 1 din str. Mateevici, or. Cupcini unde inculpatul este coproprietar, și aceasta a stabilit instanța de apel.

Potrivit pct. 19 din Hotărârea Plenului CSJ nr. 5 din 19.06.2006, privind sentința judecătorească, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluzia instanței de judecată, argumentându-se motivele admiterii sau a respingerii probelor, atât de învinuire, cât și de apărare, în orice caz se supun analizei toate probele examinate în ședință, încadrarea juridică a faptei inculpatului, precizarea circumstanțelor ce au servit ca motiv de a concluziona prezența indicilor de calificare.

Cu toate că nu sunt probe că inculpatul ar avea un venit mare sau un salariu constant, acesta a fost pedepsit penal. Instanța nici nu s-a referit la Convenția CEDO Protocol 4 art. 1 - interzice privarea de libertate pentru datorii.

La 20.01.2010, instanța a adoptat o decizie în privința atragerii la răspundere penală și pedepsirii cet. Mîța Tamara pe art. 320 alin. (1) Cod penal, prin care respinge apelul și lasă în vigoare sentința instanței de judecată Edineț din 09.10.2009, prin care a fost achitată pe motiv că Convenția CEDO nu permite privare de libertate pentru datorii.

Aceeași soluție a adoptat și CSJ pe acest caz la 18.05.2010. Astfel, inculpatul este tratat diferit față de alte persoane pe același articol de către instanța de apel, care a avut în componență unul și același judecător.

Sentiința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri și se adoptă în condiția în care în urma cercetării judecătorești vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată incontestabil prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 noiembrie 2015 a fost admis recursul ordinar declarat de avocatul Marcu Victor, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 aprilie 2015 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs ordinar a stabilit, că potrivit descrierilor sentinței, prima instanță la soluționarea chestiunii dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, s-a referit în devălmășie, neclar, neconcret și confuz la mai multe circumstanțe avute loc atât pînă cît și după data de 26.11.2012, adică a hotărîrii contravenționale a Judecătoriei Edineț. Însă, art. 320 alin. (1) Cod penal prevede răspundere penală doar pentru neexecutarea hotărîrii instanței de judecată, comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale, și nu pînă la ea; și nu a apreciat separat fiecare probă administrată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acușării. Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

De asemenea, instanța de recurs ordinar a constatat că instanța de apel condamnînd inculpatul, nu a constatat și descris fapta, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, în raport cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în învinuirea formulată. În aspectul vizat, instanța de apel la fel s-a referit în devălmășie, neclar, neconcret și confuz la mai multe circumstanțe avute loc atât pînă, cît și după data de 26.11.2012, adică a hotărîrii contravenționale a Judecătoriei Edineț, sfidînd prevederile art.320 alin.(1) Cod penal și jurisprudența CEDO, că perioada de neexecutare care urmează a fi dovedită, și pentru care se aplică pedeapsa penală, se referă la cea posterioară primei sancționări.

De asemenea instanța de recurs ordinar a stabilit că instanța de apel nu a apreciat separat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul apărării, inclusiv cele scrise - privind efectuarea de către inculpat a unor plăți în vederea executării hotărîrii Judecătoriei Edineț din 26.05.2011.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2016, apelul procurorului Gheras Corneliu și apelul părții vătămate Paladiciuc Vladimir au fost

respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

8.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că la demersul acuzatorului de stat a fost reluată cercetarea judecătorească potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță și au fost audiați nemijlocit în ședința de judecată partea vătămată Paladiciuc Vladimir și inculpatul Iablonschi Vasili, totodată fiind cercetate și probele scrise anexate la materialele cauzei.

Susținând declarațiile depuse în instanța de fond, partea vătămată Paladiciuc Vladimir a declarat instanței de apel că inculpatul Iablonschi Vasili pînă în prezent activează la piață și datoria nu a restituit. Suma de bani împrumutată inculpatului a fost destinată construcției bazinului acvatic și pentru procurarea peștelui. La fel, a susținut că inculpatul îi este dator cu 3000 (trei mii) dolari, ce constituie suma împrumutului, cu dobînda de întîrziere și 50000 (cinczeci mii) lei, ce constituie prejudiciul moral. A insistat asupra încasării de la inculpat a sumei de 50000 (cinczeci mii) lei. A indicat, că inculpatul a început să achite datoria începînd cu anul 2014, periodic, fiecare sumă achitată nu depășea 300 lei, dar pînă atunci nu a achitat nimic.

Inculpatul Iablonschi Vasili, susținînd cele declarate în prima instanță, a mai relatat în cadrul audierii în instanța de apel, că nu se eschivează de la plata datoriei. A solicitat ridicarea sechestrului de pe bunul imobil - apartament, pentru a avea posibilitate de a achita datoria, însă executorul judecătorec i-a ignorat solicitarea. După ce a achitat amenda contravențională, a început să întoarcă datoria, după posibilitate, cîte 300-400 lei. La momentul cela, integral de a achita datoria nu a avut posibilitate, căci la întreținere are doi copii, cu soția nu locuiește împreună. În anul 2012 a luat credit pe un termen de un an și șase luni, după ce a fost pus sechestrul. În anul 2013 în lacul pe care îl arenda i-a murit peștele, astfel nu avea posibilitate să achite datoria. În perioada 2014-2015 nu a avut pește în iaz. Din 2014 a achitat ceva bani, însă nu ține minte în ce sumă. Pentru arenda iazului anual achită suma de 8000 lei. Arendează lacul cu suprafața de 11,26 ha, precum deține în arendă și un lot de pămînt, pe care îl prelucrează cu porumb. În mare parte peștele pe care îl vinde la piață este procurat la un preț mai redus, ulterior fiind vîndut mai scump. Prețul la pește ajunge la 35-40 lei pentru 1 kg. Pe o zi cîștigul poată să ajungă la 300-400 lei. Posibil, în viitor va sista activitatea sa legată cu lacul, deoarece nu este rentabilă.

Instanța de apel a considerat necesar de a susține soluția primei instanțe drept una legală și întemeiată, deoarece nici una din probele acumulate de organul de urmărire penală nu confirmă neexecutarea intenționată sau eschivarea de la îndeplinirea hotărîrii instanței de judecată de către Iablonschi Vasili.

Din conținutul sentinței contestate s-a stabilit, că prima instanță a cercetat probele acuzării, acestea fiind verificate și cercetate în instanța de apel, probele prezentate de procuror nu pot fi reținute în susținerea învinuirii aduse lui Iablonschi Vasili.

În urma examinării probelor instanța de apel a ajuns la concluzia, că organul de urmărire penală contrar circumstanțelor cauzei a reținut în acțiunile lui Iablonschi Vasili persistența elementelor infracțiunii prevăzută de art.320 alin. (1) Cod penal, or, în

acțiunile acestuia nu s-a regăsit nici latura subiectivă și nici latura obiectivă.

În confirmarea lipsei în fapta inculpatului Iablonschi Vasili a semnelor infracțiunii prevăzute de art.320 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a menționat următoarele.

Latura subiectivă a componenței de infracțiune prevăzută la art. 320 alin. (1) Cod penal se caracterizează doar prin intenție directă, făptuitorul conștientizând că prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenționat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanței de judecată, dorind acest rezultat, iar latura obiectivă - prin acțiunile sau inacțiunile persoanei care este obligată să execute hotărârea judecătorească, exprimate prin împotrivirea persoanei în mod verbal sau în scris, prin săvârșirea actelor de corupere a persoanelor cu funcții de răspundere obligate să execute această hotărâre, indiferent de faptul dacă aceste acțiuni au avut loc la începutul sau în cursul executării hotărârii judecătorești. Inacțiunea persoanei se exprimă prin neîntreprinderea acțiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătorești, considerînd că hotărârea nu este una corectă etc.

Totodată, un element obligatoriu pentru existența respectivei componențe de infracțiune este comiterea faptei infracționale după aplicarea sancțiunii contravenționale, aceasta fiind condiție obligatorie pentru ca persoana să fie pasibilă răspunderii penale conform art.320 alin. (1) Cod penal. În sensul enunțat fiind relevantă referirea instanței de fond la jurisprudența CEDO, expusă în cauza *Smolickis vs. Letonia*.

Astfel, la speță, acuzarea urma să acumuleze și să prezinte în susținerea învinuirii înaintate, acele probe care ar confirma neexecutarea intenționată sau eschivarea lui Iablonschi Vasili de la executarea hotărârii Judecătoriei Edineț din 26.05.2011, și anume în perioada de după ce a fost sancționat contravențional în baza art.318 Cod contravențional, adică după data de 26.11.2012. Or, perioada de pînă la sancționarea contravențională a lui Iablonschi Vasili în baza art.318 Cod contravențional și cea de după respectiva sancționare, sînt perioade distincte, în cazul de față obiectul examinării fiind acțiunile sau inacțiunile lui Iablonschi Vasili întreprinse după data de 26.11.2012 în vederea neexecutării intenționate și eschivării de la executarea hotărârii Judecătoriei Edineț din 26.05.2011.

Conform materialelor cauzei, rezultînd din analiza probelor prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, instanța de apel la fel ca și prima instanță a constatat, că în acțiunile inculpatului Iablonschi Vasili lipsește atât latura obiectivă, cît și latura subiectivă a infracțiunii. Probele administrate nu demonstrează neexecutarea intenționată sau eschivarea lui Iablonschi Vasili de la executarea hotărârii judecătorești, după aplicarea sancțiunii contravenționale.

Instanța de apel a concluzionat că de către acuzare nu au fost prezentate probe cu caracter pertinent și concludent, care ar confirma că începînd cu 26.11.2012 Iablonschi Vasili dispunea de un venit, care i-ar fi permis să stingă integral datoria debitorială stabilită prin hotărârea Judecătoriei Edineț din 26.05.2011, însă ultimul intenționat n-a achitat suma, nefiind prezentate nici probe care ar fi confirmat eschivarea acestuia de la executarea hotărârii menționate, după aplicarea sancțiunii contravenționale. Dimpotrivă,

probele anexate la dosar demonstrează că inculpatul a întreprins și întreprinde măsuri în vederea stingerii datoriei sale față de partea vătămată, avînd chiar și alte datorii, spre exemplu, la plata de arendă a bazinului acvatic.

Instanța de apel a considerat, că toate probele prezentate de către acuzare pe parcursul judecării cauzei au primit o apreciere la justa valoare, concluziile instanței de judecată rezultînd din materialul factologic acumulat la prezenta cauză penală.

Astfel, instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a conchis că învinuirea adusă lui Iablonschi Vasili nu este bazată pe probe directe ce ar confirma vinovăția acestuia, iar potrivit art.8 alin. (3) în coroborare cu art.389 CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, cînd toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător. O sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de apel a reținut că instanța de judecată a ținut seama de aceste prevederi legale, precum și de principiul că toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatului și a adoptat soluția întemeiată. Cele nominalizate sînt reflectate și în pct.6 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție „*Privind sentința judecătorească*” nr.5 din 19 iunie 2006, din care rezultă că, „vinovăția persoanei în săvîrșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul cînd instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în urma unei proceduri legale, a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute în art.385 CPP”.

9. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Bodareu Octavian, prin care indicînd temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Recurentul a invocat în cererea sa de recurs următoarele motive :

- conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege;

- totodată, conform prevederilor art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, la adoptarea unei sentințe de achitare instanța de judecată enunțînd motivele și temeiurile achitării, urmează să indice motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării;

- instanța de apel nejustificat a respins declarațiile martorului Chișca Veaceslav, care activa în calitate de executor judecătorec și care a indicat că inculpatul în biroul său ar fi prezentat demonstrativ o sumă mare de bani, declarînd că are bani, dar va achita

numai cîte 100 lei. I-a spus că vrea să se răzbune pe creditor și banii îi va achita în 10 ani, ori din bonurile de plată anexate la prezenta cauză penală se observă că inculpatul a achitat sume de 200, 270 și respectiv cîte 300 lei de la data de 26.11.2012, care conform opiniei acuzatorului de stat sunt derizorii în comparație cu împrumutul acordat inculpatului și confirmă încă o dată declarațiile martorului Chișca Veaceslav că inculpatul va achita sume mici pentru a se răzbuna pe creditor și va achita banii în timp de 10 ani;

- instanța de apel nu a analizat periodicitatea achitării sumelor datorate de către Iablonschi Vasili și perioada de achitare a acestora, care confirmă încă o dată declarațiile date de către martorul Chișca Veaceslav, ori datoria de 3000 \$, la data întocmirii recursului constituie suma de 59138,7 lei, iar achitățile efectuate de către inculpatul Iablonschi Vasili pentru perioada anului 2013, constituie suma de 1388 lei, iar pentru restituirea întregii sume de bani ar fi necesari mai mult de 10 ani și anume 42 de ani, iar suma de 1952 lei achitată pentru anul 2014, coraportată cu datoria acestuia de 59138,7 lei va putea fi achitată în 30 de ani, fără a calcula datoriile de întârziere și venitul ratat;

- la fel, este de menționat că inculpatul singur decide data la care va achita sumele datorate și cuantumul infim al acestora, ceea ce este o răzbunare față de partea vătămată. Plățile nu sunt efectuate lunar;

- instanța de apel a indicat că „inculpatul Iablonschi Vasili, periodic, începînd cu 16.01.2013 transfera sume de bani în beneficiul părții vătămate, în măsura posibilităților, nefiind demonstrat contrariul”, ori instanța de apel nu s-a referit asupra perioadei 26.11.2012 - 16.01.2013, care cade sub învinuirea înaintată, data de la care a fost pornit proces contravențional pînă la data primei achitări de 200 lei, ori în această perioadă pînă la 16.01.2013, inculpatul nu a efectuat careva achitări, nu a purtat discuții cu partea vătămată în vederea restituirii datoriei, nu a întocmit împreună cu partea vătămată un grafic de restituire a datoriei;

- probele care confirmă vinovăția inculpatului sunt:

- hotărîrea Judecătorei Edineț din 26 noiembrie 2012, prin care Iablonschi Vasili a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 Cod contravențional;

- titlu executoriu la dosarul nr. 2-86/2011;

- certificatul nr. 336 din 25 octombrie 2012, eliberat de Î.M. „Piața Orășenească” din or. Edineț, prin care se confirmă că Iablonschi Vasili desfășoară activitate de antreprenoriat pe teritoriul pieței din or. Edineț;

- hotărîrea instanței de judecată Edineț din 26.05.2011 privind admiterea cererii cet. Paladiciuc Elena către Iablonschi Vasili și încasarea datoriei în mărime de 3000 \$, dobînzii în sumă de 9720 lei și taxei de stat de 1750 lei;

- instanța de judecată eronat a apreciat declarațiile martorului Chișca Veaceslav, care în ședința de judecată a declarat că, la 01.09.2013 spre executare a fost înregistrat titlul executoriu nr. 286/201 / din 26.05.2011 privind încasarea de la Iablonschi Vasili

în beneficiul cet. Paladiciuc Elena a datoriei în sumă de 3000 dolari SUA, a dobânzii în sumă de 9720 lei și a taxei de stat de 1750 lei;

- totodată, acuzarea de stat consideră că instanța de apel, contrar prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- instanța de apel superficial și unilateral a examinat probele acuzării, pentru care fapt a pronunțat o decizie ilegală ce este pasibilă casării;

- recurentul consideră că probele prezentate de acuzare cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii incriminate, iar instanța de apel a indicat că acestea urmează a fi respinse cu motivarea neunivocă a probelor.

10. Judecînd argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate din următoarele motive.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Drept temei pentru recursul declarat au fost invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, adică cazurile cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței - temeiuri care nu și-au găsit confirmarea la judecarea recursului ordinar declarat.

Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel a stabilit cu certitudine toate circumstanțele de fapt și aspectele de drept, a tras concluzia corectă și a respins ca nefondate apelurile declarate de către procurorul Gheras Corneliu și partea vătămată Paladiciuc Vladimir, menținînd sentința, prin care inculpatul Iablonschi Vasile învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal a fost achitat, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Cu referire la motivele invocate de recurent precum că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel ...*”, Colegiul penal lărgit constată, că acestea sunt declarative, iar din materialele cauzei rezultă, că instanța de apel în decizia adoptată s-a expus asupra tuturor motivelor relevante invocate în apeluri și și-a motivat corect soluția adoptată. În acest sens, Colegiul penal lărgit reține, că instanțele

judecătorești întemeiat și just au reținut în calitate de mijloace de probe și probele expuse în decizia instanței de apel (f. d. 92 verso - 93, vol. II), și care au servit obiect de cercetare judecătorească atât în instanța de fond, cât și cea de apel, fapt ce permite Colegiului penal lărgit de a concluziona temeinicia soluției judiciare privind achitarea lui Iablonschi Vasile, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Cu privire la argumentul invocat de recurent precum că „*instanța de apel nejustificat a respins declarațiile martorului Chișca Veaceslav, care activa în calitate de executor judecătoresc și care a indicat că inculpatul în biroul său ar fi prezentat demonstrativ o sumă mare de bani, declarând că are bani, dar va achita numai câte 100 lei...*”, Colegiul penal lărgit îl consideră neîntemeiat și menționează în acest sens că instanța de apel corect s-a expus în decizia sa asupra acestui fapt, și anume „*Colegiul penal va aprecia critic declarațiile date în calitate de martor a executorului judecătoresc Chișca Veaceslav, or, invocările acestuia precum că, inculpatul în biroul său ar fi prezentat demonstrativ o sumă mare de bani, declarând că are bani, dar va achita numai câte 100 lei, sunt pur declarative, nefiind în coroborare cu celelalte probe administrate și nici chiar cu sumele din bonurile de plată, nefiind atestată nici o achitare de 100 lei*”.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează că de către acuzare în instanțele judecătorești inferioare nu au fost prezentate probe cu caracter pertinent și concludent care ar confirma că începând cu 26.11.2012, Iablonschi Vasili dispunea de un venit, care i-ar fi permis să stingă integral datoria debitorială stabilită prin hotărârea Judecătoriei Edineț din 26.05.2011, însă ultimul intenționat n-a achitat suma, nefiind prezentate nici probe care ar fi confirmat eschivarea acestuia de la executarea hotărârii menționate, după aplicarea sancțiunii contravenționale. Dimpotrivă, probele anexate la dosar demonstrează că inculpatul a întreprins și întreprinde măsuri în vederea stingerii datoriei sale față de partea vătămată, avînd chiar și alte datorii, spre exemplu, la plata de arendă a bazinului acvatic.

Totodată, Colegiul penal lărgit conchide, că prima instanță corect a conchis că învinuirea adusă lui Iablonschi Vasili nu este bazată pe probe directe ce ar confirma vinovăția acestuia, iar potrivit art.8 alin. (3) în coroborare cu art.389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, cînd toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentele aduse de recurent precum că „*instanța de*

apel superficial și unilateral a examinat probele acuzării, motiv din care a pronunțat o decizie ilegală”.

Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală.

10.1. În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelurile, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și celor cercetate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, ajungînd corect la concluzia că sentința atacată urmează a fi menținută în vigoare, ca fiind legală, întemeiată și motivată.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Bodareu Octavian, urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea deciziei atacate, deoarece temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar.

11. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Bodareu Octavian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Iablonschi Vasili Vasili**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **16 februarie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Nicolaev Ghenadie

Moraru Petru